

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu a soudců ve věci výkonu rozhodnutí oprávněného:

zast. , advokátkou se sídlem , proti povinnému: **Úřad městské části Praha 6**, se sídlem Čs. armády 23, Praha 6, zast. , advokátem v Praze 10, , **pro vynucení povinnosti sdělit požadované údaje**, k odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 15. ledna 2013, č.j. **34E 87/2012-37**,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu I. stupně **se m ě n í** tak, že **se návrh na výkon rozhodnutí** k vynucení povinnosti povinného do 15 dnů sdělit údaje o datu přijetí podnětu k zahájení správního řízení, datu zahájení správního řízení, datu vydání prvního rozhodnutí, datu podání odvolání osobou oprávněnou, datu vydání případného zrušujícího rozhodnutí, jeho vyhotovení a doručení, datu vydání případného druhého a dalšího rozhodnutí, jeho vyhotovení a doručení, řízeních stran podnětů (např. Městské policie Praha, od Policie ČR), a pokud nebylo u některého z obdržených podnětů zahájeno správní řízení, i s uvedením podrobného odůvodnění s odvoláním na konkrétní ustanovení platné legislativy, a to za období od r. 2008 do května 2012 za dotčené odbory úřadu, **z a m í t á** .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně.
- III. Oprávněný je povinen zaplatit povinnému náklady odvolacího řízení ve výši 2.800,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám , advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud I. stupně nařídil podle pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č.j. S MHMP-775781/2012/C ze dne 27. 6. 2012 k vynucení povinnosti povinného, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost ze dne 3. 5. 2012, v rozsahu upřesněném v podání z 25. 5. 2012, vyřídil, tedy sdělil údaje o : datu přijetí podnětu k zahájení správního řízení, datu zahájení správního řízení, datu vydání prvního rozhodnutí, datu podání odvolání osobou oprávněnou, datu vydání případného zrušujícího rozhodnutí, jeho vyhotovení a doručení, datu vydání případného druhého a dalšího rozhodnutí, jeho vyhotovení a doručení, řízeních stran podnětů (např. Městské policie Praha, od Policie ČR), a pokud nebylo u některého z obdržených podnětů zahájeno správní řízení, i s uvedením podrobného odůvodnění s odvoláním na konkrétní ustanovení platné legislativy, a to za období od r. 2008 do května 2012 za dotčené odbory úřadu, výkon rozhodnutí, kterým uložil povinnému pokutu ve výši 5.000,- Kč do 3 dnů od právní moci usnesení (výrok I.) a uložil povinnému povinnost zaplatit oprávněnému na náhradě nákladů výkonu rozhodnutí 4.600,- Kč (výrok II.).

Uvedené usnesení napadl včasným odvoláním povinný. Namítal, že exekuční titul je nevykonatelný, neboť zcela nedostatečně specifikuje rozhodnutí a podněty, jejichž data by měl povinný oprávněnému sdělit. Již tato skutečnost by měla vést k zamítnutí návrhu na výkon rozhodnutí. Dále namítal, že povinný není povinen poskytnout požadované údaje, dokud oprávněný nesplní svou povinnost uhradit náklady dle § 17 odst. 5 zák. č. 106/1999 Sb. Povinný proto rozhodl dne 19. 11. 2012 o odložení žádosti žadatele z důvodu nezaplacení úhrady za informace. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a návrh na výkon rozhodnutí zamítl.

Oprávněný navrhl potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného.

Odvolací soud dle ust. § 212 a ust. § 212a o.s.ř. přezkoumal napadené usnesení, aniž by nařizoval odvolací jednání (ust. § 254 odst. 8 o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání povinného je důvodné.

Podle ust. § 261 odst. 1 o.s.ř. je soud nařizující výkon rozhodnutí povinen návrh zkoumat po stránce formální i věcné. To znamená, že soud je nejprve povinen zkoumat, zda návrh na nařízení výkonu rozhodnutí má všechny náležitosti návrhu (§ 42 odst. 4 a § 79 odst. 1 o.s.ř.), zda podle způsobu navrhovaného výkonu rozhodnutí obsahuje další náležitosti uvedené v ust. § 261 odst. 1 o.s.ř.. Teprve poté, shledá-li, že podaný návrh po formální stránce splňuje požadavky zákona, zkoumá tento návrh po stránce věcné. V tomto případě zkoumá, zda exekuční titul byl vydán orgánem, který k tomu byl oprávněn, zda je vykonatelný po stránce formální i materiální, zda oprávněný i povinný jsou věcně legitimováni a zda je výkon rozhodnutí navrhován jen v takovém rozsahu, který stačí k uspokojení oprávněného. Jiné pro nařízení výkonu rozhodnutí nerozhodné skutečnosti při nařízení výkonu rozhodnutí zkoumat nelze, a nelze je tedy považovat ani za odvolací důvod.

Pod shora vymezené rozhodné skutečnosti lze podřadit námitku povinného, že exekuční titul není materiálně vykonatelný.

Odvolací soud obecně připouští možnost výkonu rozhodnutí o stížnosti vůči povinnému subjektu, jímž mu bylo uloženo žádost oprávněného vyříditi a poskytnout požadované informace (§ 16a odst. 6 písm. b/ zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).

Dle § 16a odst. 6 písm. b) zák. č. 106/1999 Sb. nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku.

Je totiž nezbytné poskytnout oprávněnému subjektu právní ochranu, pokud i přes rozhodnutí nadřízeného orgánu dle § 16a výše cit. zůstává povinný orgán nečinný. V tomto případě nelze aplikovat § 80 správního řádu, protože specifickým nápravným prostředkem je právě stížnost dle § 16a zák. č. 106/1999 Sb. a je pojmově vyloučeno souběžné či navazující užití ochrany před nečinností dle § 80 spr.ř. Nelze aplikovat ani § 175 správního řádu, neboť § 20 odst. 4 zák. č. 106/1999 Sb. s užitím tohoto ustanovení nepočítá.

Dle § 20 odst. 4 zák. č. 106/1999 Sb. pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona a) pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti, b) pro odvolací řízení a c) v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.

Procesní ochranu oprávněnému subjektu před nečinností povinného subjektu tedy poskytuje možnost výkonu rozhodnutí o stížnosti, případně žaloba proti nečinnosti dle § 79 odst. 1 a 2 s.ř.s., na základě níž by ale soud vydal v podstatě totožné rozhodnutí jako nadřízený orgán v rozhodnutí o stížnosti.

Rozhodnutí o stížnosti lze podřadit pod exekuční tituly dle § 274 písm. f) o.s.ř. a § 40 písm. a) ex.ř. Podmínkou možnosti výkonu rozhodnutí o stížnosti však je, aby takové rozhodnutí bylo materiálně vykonatelné.

Jednou ze základních náležitostí materiální vykonatelnosti rozhodnutí je, aby v něm byl vymezen rozsah a obsah povinností, k jejichž splnění bude výkon rozhodnutí nařízen. Exekuční titul ukládající povinnost jinou než zaplacení peněžité částky je materiálně vykonatelný jen tehdy, je-li možné nařídit jeho výkon některým ze způsobů uvedených v § 258 odst. 2 o.s.ř.. Způsob výkonu rozhodnutí na nepeněžité plnění se řídí povahou uložené povinnosti. Při zkoumání této povahy soud vychází, přihlížeje k předepsanému způsobu výkonu rozhodnutí, z obsahu rozhodnutí, především z jeho výroku, případně i z odůvodnění, avšak pouze za účelem výkladu výroku, tedy k odstranění případných pochybností o obsahu a rozsahu výrokem uložené povinnosti. Výrok titulu nelze jakkoli doplňovat či opravovat. V projednávané věci k výkonu navržený titul uložil povinnost jednat, přičemž ve výroku uvedená povinnost je formulována natolik nepřesně, že ani ve spojení se záhlavím a odůvodněním rozhodnutí nelze seznat, o kterých konkrétních správních řízeních mají být informace poskytnuty a jaký má být přesně rozsah poskytovaných informací, když výrok obsahuje formulace jako „případná další rozhodnutí“ a „řízení stran ostatních podnětů, např....“ (viz. též rozhodnutí NS ČR sp. zn. 20Cdo 3922/2009).

Z uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že předkládaný exekuční titul není materiálně vykonatelný a tudíž nejsou splněny podmínky ust. § 261a odst. 1 o.s.ř. pro nařízení výkonu rozhodnutí provedením prací a výkonů. Na okraj odvolací soud dodává, že rozhodnutí označené jako exekuční titul není ani opatřeno doložkou vykonatelnosti (§ 261 odst. 2 o.s.ř.).

K otázce způsobilosti povinného být účastníkem řízení o výkon rozhodnutí odvolací soud uvádí, že jestliže rozhodnutím o stížnosti je uložena povinnost správnímu úřadu městské části v souladu se zák. č. 106/1999 Sb., pak tento subjekt je pasivně legitimován v řízení o výkon tohoto rozhodnutí a má způsobilost být účastníkem řízení ve smyslu ust. § 19 o.s.ř. věta za středníkem (dle § 19 o.s.ř. má způsobilost být účastníkem řízení ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti; jinak ten, komu ji zákon přiznává).

Z důvodů shora uvedených odvolací soud postupoval dle § 221a o.s.ř. a napadené usnesení změnil, jak je uvedeno ve výroku.

O nákladech řízení před soudem I. stupně bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 1 o.s.ř., přičemž úspěšnému povinnému žádné náklady nevznikly.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř.

Před odvolacím soudem úspěšnému povinnému vznikly náklady za právní zastoupení advokátem ve výši paušální odměny 2.500,- Kč dle § 12 odst. 1 písm. b) a § 18 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb., k níž náleží 1 režijní paušál 300,- Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb..

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně odvolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

V Praze dne 11. března 2013

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: